

2, Οκτωβρίου, 1996

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

A.C.C. AIRTRANS LTD.,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 731/94)

Φόρος Προστιθέμενης Αξίας — Ένσταση στον Υπουργό — Άρθρο 52 του Ν. 246/90 και Καν. 3(1) της Κ.Δ.Π. 229/91 — Η απόφαση του Υπουργού εκτελεστή — Σύνθετη διοικητική ενέργεια που απολήγει σε αυτήν — Συνέπειες — Ερμηνεία της παραγράφου (ii) του Παραρτήματος II του Νόμου που αφορά υπηρεσίες καλυπτόμενες από το μηδενικό συντελεστή — Εσφαλμένη η ερμηνεία του Υπουργού στην κριθείσα περίπτωση. 5

Η αιτήτρια εταιρεία προσέβαλε την κατάταξη των παρεχομένων από αυτήν υπηρεσιών στην κατηγορία εκείνων που επιβαρύνονται με 8% συντελεστή Φόρου Προστιθέμενης Αξίας. 10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, απόφασίστηκε ότι: 15

1. Εφαρμόζοντας γενικά τις αρχές του διοικητικού δικαίου, η απόφαση του Υπουργού εν προκειμένω δεν φαίνεται εκ πρώτης όψεως να είναι εκτελεστή. Όμως, δεν μπορούν να παραγνωριστούν οι ιδιαίτσες συνθήκες, που δημιουργήθηκαν από την εφαρμογή των προνοιών του ίδιου του Νόμου. Συγκεκριμένα, του Άρθρου 52 του Νόμου. 20

Με βάση το άρθρο αυτό εκδόθηκαν οι περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Ενστάσεις) Κανονισμοί του 1991 (ΚΔΠ 221/91), βλ. Κανονισμό 3(1). 25

5 Στην υπόθεση της *Αρχής Λιμένων Κύπρου v. Δημοκρατίας*, όπου ηγέρθη το θέμα της εκτελεστότητας της απόφασης του Υπουργού αναφορικά με παρόμοιο θέμα, ο Δικαστής Αρτέμης, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η εν λόγω απόφαση ήταν εκτελεστή. Το Δικαστήριο συμφωνεί με την εκφρασθείσα γνώμη. Ο Νόμος, συμπεριλαμβανομένων των Κανονισμών, καθορίζει σαφώς τις περιπτώσεις στις οποίες απόφαση του Εφόρου δύναται να καταστεί το αντικείμενο ένστασης προς τον Υπουργό. Στις περιπτώσεις αυτές 10 15 20 25 30 35 40 45 50 55 60 65 70 75 80 85 90 95 100 105 110 115 120 125 130 135 140 145 150 155 160 165 170 175 180 185 190 195 200 205 210 215 220 225 230 235 240 245 250 255 260 265 270 275 280 285 290 295 300 305 310 315 320 325 330 335 340 345 350 355 360 365 370 375 380 385 390 395 400 405 410 415 420 425 430 435 440 445 450 455 460 465 470 475 480 485 490 495 500 505 510 515 520 525 530 535 540 545 550 555 560 565 570 575 580 585 590 595 600 605 610 615 620 625 630 635 640 645 650 655 660 665 670 675 680 685 690 695 700 705 710 715 720 725 730 735 740 745 750 755 760 765 770 775 780 785 790 795 800 805 810 815 820 825 830 835 840 845 850 855 860 865 870 875 880 885 890 895 900 905 910 915 920 925 930 935 940 945 950 955 960 965 970 975 980 985 990 995

2. Στις πρόνοιες του σχετικού μέρους του Νόμου που αφορά την ουσία της υπόθεσης (παράγραφος (ii) του Παραρτήματος II), γίνεται αναφορά σε υπηρεσίες μεταφοράς αγαθών εντός της Δημοκρατίας, σε εκτέλεση συμβολαίου για τη μεταφορά τους προς τη Δημοκρατία. Δεν αμφισβητήθηκε το γεγονός ότι στην προκειμένη περίπτωση υπήρχαν συμβόλαια για τη μεταφορά αγαθών προς τη δημοκρατία. Αναμφίβολα οι υπηρεσίες που πρόσφερε η αιτήτρια ήταν σε εκτέλεση τέτοιων συμβολαίων. Στο κείμενο του Νόμου δεν γίνεται κανένας καθορισμός, περιοριστικά, αναφορικά με τα πρόσωπα μεταξύ των οποίων πρέπει να υφίστανται τα συμβόλαια. Δεν απαιτείται όπως η αιτήτρια είναι μέρος του συμβολαίου. Είναι αρκετό οι υπηρεσίες που προσφέρει να παρέχονται προς εκτέλεση συμβολαίου, γενικά, γεγονός που δεν αμφισβητήθηκε. Επομένως η ερμηνεία που δόθηκε στη σχετική διάταξη του Νόμου από τον Υπουργό, με την προσβαλλόμενη απόφασή του, δεν ήταν η ορθή.

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενη υπόθεση:

Αρχή Λιμένων Κύπρου v. Δημοκρατίας (1995) 4 Α.Α.Δ. 2027.

Προσφυγή.

5

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Εφόρου Προστιθέμενης Αξίας με την οποία απεφάσισε ότι οι προσφερόμενες από την αιτήτρια υπηρεσίες επιβαρύνονται με φορολογικό συντελεστή 5% και/ή 8% για τις αντίστοιχες περιόδους.

10

Χρ. Βάκης, για την Αιτήτρια.

Ε. Ζαχαριάδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

15

Cur. adv. vult.

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Η αιτήτρια εταιρεία ζητά με την παρούσα προσφυγή της δήλωση του Δικαστηρίου ότι τόσο η απόφαση του Υπουργού Οικονομικών όσο και η προηγηθείσα απόφαση του Εφόρου Φόρου Προστιθέμενης Αξίας, με τις οποίες οι καθ' ων η αίτηση αποφάσισαν ότι οι προσφερόμενες από την αιτήτρια υπηρεσίες επιβαρύνονται με φορολογικό συντελεστή 5% και/ή 8% για τις αντίστοιχες περιόδους, όπως και η απόφαση του Εφόρου ημερομ. 28.9.93 και/ή οποιεσδήποτε συναφείς πράξεις του ή οποιαδήποτε είσπραξη φόρου προστιθέμενης αξίας είναι άκυρες, παράνομες και χωρίς οποιοδήποτε νομικό αποτέλεσμα.

20

25

Η αιτήτρια είναι εταιρεία περιορισμένης ευθύνης εγγεγραμμένη στην Κύπρο με κύρια δραστηριότητα την αερομεταφορά εμπορευμάτων, είναι δε εγγεγραμμένη στο Μητρώο Φ.Π.Α. Ανάμεσα στις εργασίες που διεξάγει είναι και η παροχή υπηρεσιών μεταφοράς αγαθών που προέρχονται από το εξωτερικό, σε διάφορους προορισμούς εντός της Δημοκρατίας, σε συνεργασία με εταιρείες του εξωτερικού.

30

35

Μετά από επαφές εκπροσώπων της αιτήτριας με εκπροσώπους της Υπηρεσίας Φ.Π.Α. προέκυψε διαφορά όσον αφορά την ερμηνεία της παραγράφου (ii) του Παραρτήματος II του περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμου (αρ. 246/90), η οποία έχει ως ακολούθως:

40

1Α. "Παραδόσεις αγαθών και παροχές υπηρεσιών που επιβα-

ρύνονται με φορολογικό συντελεστή μηδέν τοις εκατόν (0%)

(i)

5

(ii) οι υπηρεσίες μεταφοράς αγαθών εντός της Δημοκρατίας σε εκτέλεση συμβολαίου για τη μεταφορά τους προς τη Δημοκρατία ή σε τόπο εκτός της Δημοκρατίας για το διανυόμενο στο εσωτερικό της χώρας τμήμα της ολικής διαδρομής.”

10

Σαν αποτέλεσμα η αιτήτρια, με επιστολή της προς τον Εφορο ημερομ. 21.4.93, ζητούσε όπως αναγνωρισθεί ότι οι υπηρεσίες μεταφοράς που παρέχει επιβαρύνονται με φορολογικό συντελεστή Φ.Π.Α. μηδέν τοις εκατό, παραθέτοντας και τους λόγους για υποστήριξη του αιτήματός της.

15

Με επιστολή του ημερομ. 30.4.93, ο Εφορος πληροφόρησε την αιτήτρια ότι οι συγκεκριμένες υπηρεσίες που προσέφερε παρέχονταν προς το μεταφορέα του, εξωτερικού και όχι προς τον αποστολέα, ούτε μπορούσε η αιτήτρια να θεωρηθεί ως μέρος του συμβολαίου που συνήψε ο αποστολέας με το μεταφορέα.

20

Με επιστολή της ημερομ. 28.5.93, η αιτήτρια υπέβαλε ένσταση προς τον Υπουργό Οικονομικών, κατά της πιο πάνω απόφασης του Εφόρου. Στις 16.6.93 ο Εφορος διαβίβασε προς το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Οικονομικών τις απόψεις του επί του θέματος, όπως και βεβαίωση ότι η αιτήτρια είχε υποβάλει όλες τις φορολογικές δηλώσεις που απαιτούντο από το Νόμο και κατέβαλε το σχετικό φόρο. Η πιο πάνω βεβαίωση αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση σύμφωνα με την επιφύλαξη του άρθρου 52(1) του Νόμου, για να καταστεί δυνατή η εξέταση της ένστασης από τον Υπουργό.

25

30

Με επιστολή ημερομ. 20.7.93, το Υπουργείο Οικονομικών ζήτησε πρόσθετες πληροφορίες από την αιτήτρια αναφορικά με την ένστασή της.

35

Στο μεταξύ η Υπηρεσία Φ.Π.Α. αφού διενήργησε έλεγχο στα υποστατικά της αιτήτριας και διαπίστωσε παραλείψεις προχώρησε σε βεβαίωση φόρου, στις 28.9.93 και την απαίτηση για πληρωμή του ποσού των £1.267,71, στο οποίο συμπεριλαμβάνετο το ποσό των £1.169,31 που αντιπροσώπευε Φ.Π.Α. αναφορικά με “υπηρεσίες προς την εταιρεία UPS (Courier Service Income)”. Κατά της

40

πιο πάνω βεβαίωσης η αιτήτρια υπέβαλε ενστάσεις τόσο προς την Υπηρεσία Φ.Π.Α., όσο και το Υπουργείο Οικονομικών, οι οποίες δεν βρίσκονται ενώπιόν μου.

Με επιστολή ημερομ. 8.12.93, προς το Υπουργείο Οικονομικών, η αιτήτρια υπέβαλε πρόσθετα στοιχεία και απόψεις. Το ίδιο έπραξε και η Υπηρεσία Φ.Π.Α. με επιστολή της ημερομ. 4.2.94. 5

Με βάση όλα τα στοιχεία ετοιμάστηκε σημείωμα προς τον Υπουργό Οικονομικών, ο οποίος με την απόφασή του ημερομ. 10.6.94, απέρριψε την ένσταση της αιτήτριας. 10

Η απόφαση του Υπουργού κοινοποιήθηκε στην αιτήτρια με επιστολή ημερομ. 14.6.94, και έχει ως εξής: 15

“Έχω οδηγίες από τον Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών να αναφερθώ στην επιστολή σας με ημερομηνία 28/5/93 αναφορικά με την ένστασή σας σχετικά με την ερμηνεία της Παραγράφου (ii) του Παραρτήματος (II) της Νομοθεσίας περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας καθώς επίσης και στην σχετική επιστολή σας με αρ. Φακ.αδμ.425 και ημερομηνία 31/5/1994. 20

2. Σας πληροφορώ ότι ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών αφού έλαβε υπόψη:- 25

(α) Την υφιστάμενη νομοθεσία περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας με βάση την οποία οι υπηρεσίες μεταφοράς αγαθών εντός της Δημοκρατίας σε εκτέλεση συμβολαίου για τη μεταφορά τους προς τη Δημοκρατία ή σε τόπο εκτός της Δημοκρατίας για το διανυόμενο στο εσωτερικό της χώρας τμήμα της ολικής διαδρομής επιβαρύνονται με φορολογικό συντελεστή 0% και 30

(β) τα γεγονότα της υπόθεσης όπως παρουσιάζονται τόσο από την πλευρά σας όσο και από την πλευρά της Υπηρεσίας ΦΠΑ και ειδικά τα πιο κάτω: 35

(i) τα σχετικά συμβόλαια μεταφοράς των αγαθών έχουν συναφθεί μεταξύ του ξένου μεταφορέα και του αποστολέα (πελάτη) και η εταιρεία σας δεν αποτελεί μέρος του συμβολαίου αλλά τρίτο πρόσωπο. 40

(ii) η εταιρεία σας προσφέρει υπηρεσία προς το μεταφορέα του εξωτερικού και λαμβάνει τη σχετική αντιπαροχή.

(iii) τη νομική ευθύνη για την απώλεια, καταστροφή ή/και την ολοκλήρωση της μεταφοράς των αγαθών φέρει ο ξένος μεταφορέας.

5 (iv) νομοθεσίες που ισχύουν σ' άλλες χώρες δεν μπορούν να διαφοροποιήσουν τη φορολογική μεταχείριση των υπηρεσιών που προσφέρει η Εταιρεία σας διότι σημασία έχει η ισχύουσα περί ΦΠΑ Νομοθεσία στη Δημοκρατία, η οποία και ορίζει ότι οι υπηρεσίες μεταφοράς
10 εντός της Δημοκρατίας επιβαρύνονται με θετικό συντελεστή ΦΠΑ,

κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η εταιρεία σας προσφέρει υπηρεσίες στον ξένο μεταφορέα οι οποίες φορολογούνται με φορολογικό συντελεστή 8%, (5% πριν την 1/10/1993).

15 2. Εν όψει των πιο πάνω η ένσταση της εταιρείας σας απορρίπτεται.”

20 Στις 26.8.94 καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή.

Η ουσία της υπόθεσης αφορά την ερμηνεία της παραγράφου (ii) του Παραρτήματος II του Νόμου. Η αιτήτρια ισχυρίζεται ότι η ερμηνεία που δόθηκε από τους καθ' ων η αίτηση στην πιο πάνω νομοθετική διάταξη είναι αυθαίρετη και πεπλανημένη και στηρίχθηκε σε άσχετα και εξωγενή κριτήρια.

Πρέπει όμως πρώτα να εξετάσω την εκτελεσιμότητα της προσβαλλόμενης απόφασης του Υπουργού. Το θέμα ηγήθη υπό μορφή προδικαστικής ένστασης από τη δικηγόρο των καθ' ων η αίτηση, η οποία υποστήριξε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση του Υπουργού, που περιλαμβάνεται στην επιστολή ημερομ. 14.6.94, είναι πληροφοριακού μόνο χαρακτήρα και δεν συνιστά εκτελεστή διοικητική πράξη. Είναι η θέση της ότι με την απόφαση του Υπουργού δεν σκοπεύεται “η παραγωγή εννόμου αποτελέσματος έναντι του διοικουμένου συνεπαγόμενης την άμεσον εκτέλεσιν αυτής διά της διοικητικούς οδού”, αλλά η πληροφόρηση της αιτήτριας για την ερμηνεία που η διοίκηση αποδίδει στη σχετική νομοθετική πρόνοια που την επηρεάζει. Εκτελεστή διοικητική πράξη είναι, κατά τους ισχυρισμούς της, η βεβαίωση φόρου ημερομ. 28.9.93, η οποία δεν προσβλήθηκε εντός της προθεσμίας των 75 ημερών.

Ο δικηγόρος για την αιτήτρια ισχυρίστηκε ότι η επίδικη απόφαση του Υπουργού είναι εκτελεστή αφού σύμφωνα με το Νόμο ο

Υπουργός είναι το αρμόδιο όργανο να αποφασίσει κατά πόσο οι υπηρεσίες που προσφέρει η αιτήτρια επιβαρύνονται με θετικό συντελεστή Φ.Π.Α. Θα ήταν δε αδιανόητο, είτε, να παρέχει ο Νόμος στο φορολογούμενο το δικαίωμα υποβολής ένστασης στον Υπουργό, η δε απόφαση του Υπουργού να μην είναι εκτελεστή, 5 πράγμα το οποίο θα ερμηνεύετο ότι ο φορολογούμενος θα έπρεπε ταυτόχρονα να καταχωρήσει και προσφυγή στο Ανώτατο Δικαστήριο, πριν την έκδοση της απόφασης επί της ενστάσεώς του. Αναφέρθηκε επίσης στις πρόνοιες της επιφύλαξης του άρθρου 52(1) του Νόμου, που απαιτεί όπως ο ενιστάμενος έχει αποστείλει 10 όλες τις φορολογικές δηλώσεις του και καταβάλει όλα τα οφειλόμενα με βάση αυτές ποσά για να καταστεί δυνατή η εξέταση της ένστασής του.

Κατ' αρχήν θα έλεγα ότι, εφαρμόζοντας γενικά τις αρχές του 15 διοικητικού δικαίου, η απόφαση του Υπουργού δεν φαίνεται εκ πρώτης όψεως να είναι εκτελεστή. Όμως, δεν μπορώ να παραγγωρίσω τις ιδιαίζουσες συνθήκες, που δημιουργήθηκαν από την εφαρμογή των προνοιών του ιδίου του Νόμου. Συγκεκριμένα, το άρθρο 52 του Νόμου, προνοεί ότι: 20

“52.-(1) Οποιοδήποτε πρόσωπο μπορεί να υποβάλει ένσταση στον Υπουργό για οποιαδήποτε απόφαση, διαταγή, ειδοποίηση ή άλλη πράξη του Εφόρου, αναφορικά με τα θέματα που καθορίζονται στους κανονισμούς που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο δυνάμει του εδαφίου (3) του παρόντος άρθρου. Η ένσταση υποβάλλεται μέσα σε τριάντα ημέρες από την ημερομηνία της κοινοποίησης στο πιο πάνω πρόσωπο της εν λόγω απόφασης, διαταγής, ειδοποίησης ή άλλης πράξης του Εφόρου: 25

Νοείται ότι ο Υπουργός δεν επιλαμβάνεται οποιασδήποτε ένστασης εκτός εάν ο Εφορος βεβαιώσει ότι το πρόσωπο που υποβάλλει την ένσταση απέστειλε όλες τις φορολογικές δηλώσεις που απαιτούνται δυνάμει του παρόντος Νόμου και κατέβαλε όλα τα ποσά που αναφέρονται σ' αυτές ως πληρωτέα από 30 τον ίδιο ή οποιοδήποτε ποσό που ο Διευθυντής καθόρισε ως πληρωτέο φόρο ή ότι κατέθεσε ανάλογη χρηματική παρακαταθήκη στον Έφορο.

(2) Ο Υπουργός εξετάζει την ένσταση και αποφασίζει, το 40 αργότερο μέσα σε εξήντα ημέρες από την υποβολή της, κατά πόσο αυτή θα πρέπει να γίνει δεκτή ή να απορριφθεί ή κατά πόσο η απόφαση, διαταγή, ειδοποίηση ή άλλη πράξη του Εφόρου εναντίον της οποίας υποβλήθηκε η ένσταση πρέπει και σε ποιο

βαθμό να τροποποιηθεί.

5 (3) Το Υπουργικό Συμβούλιο μπορεί να εκδώσει κανονισμούς για την καλύτερη εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου και ειδικότερα για τον καθορισμό τόσο της διαδικασίας υποβολής και εξέτασης της ένστασης όσο και των θεμάτων για τα οποία μπορεί να υποβληθεί η ένσταση.”

10 Με βάση το άρθρο αυτό εκδόθηκαν οι περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Ενοτάσεις) Κανονισμοί του 1991 (ΚΔΠ 221/91). Ο Κανονισμός 3(1) προνοεί ότι:

15 “3.-(1) Οποιοδήποτε πρόσωπο μπορεί να υποβάλει ένσταση στον Υπουργό αναφορικά με οποιαδήποτε αμφισβητούμενη απόφαση που σχετίζεται με -

20 (α) την εγγραφή ή την ακύρωση της εγγραφής οποιουδήποτε προσώπου σύμφωνα με τις διατάξεις του Μέρους ΙΙΙ του Νόμου.

25 (β) το φόρο που επιβαρύνει την παράδοση οποιωνδήποτε αγαθών ή την παροχή οποιωνδήποτε υπηρεσιών ή τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου (2) πιο κάτω, την εισαγωγή οποιωνδήποτε αγαθών.

.....
(ια) οποιαδήποτε βεβαίωση του φόρου -

30 (ι) δυνάμει των διατάξεων των εδαφίων (1), (2) ή (3) του άρθρου 34 του Νόμου αναφορικά με φορολογική περίοδο για την οποία ο αιτητής έχει υποβάλει δήλωση σύμφωνα με το Νόμο ή

35
Στην υπόθεση *Αρχή Λιμένων Κύπρου v. Δημοκρατίας* (1995) 4 Α.Α.Δ. 2027, όπου ηγήθη το θέμα της εκτελεσιμότητας της απόφασης του Υπουργού αναφορικά με παρόμοιο θέμα, ο αδελφός Δικαστής Αρτέμης, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η εν λόγω απόφαση ήταν εκτελεστή. Συμφωνώ με την εκφρασθείσα γνώμη. Ο Νόμος, συμπεριλαμβανομένων των Κανονισμών, καθορίζει σαφώς τις περιπτώσεις στις οποίες απόφαση του Εφόρου δύναται να καταστεί το αντικείμενο ένστασης προς τον Υπουργό. Στις περιπτώσεις αυτές εμπίπτει και η παρούσα. Επομένως και η σχετική από-

φραση του Υπουργού, στην περίπτωση αυτή, δεν αποτελεί απλή έκφραση γνώμης ή πρόθεσης, αλλά βούλησης του διοικητικού οργάνου, που αποσκοπεί στη δημιουργία έννομου αποτελέσματος έναντι της αιτήτριας. Και τούτο, λαμβανομένου υπόψη ιδίως του γεγονότος ότι της εξέτασης της ένστασης έπρεπε να προηγηθούν 5
οπωσδήποτε άλλες ενέργειες, τόσο εκ μέρους της αιτήτριας, όσο και της διοίκησης, συμπεριλαμβανομένης της υποβολής οποιασδήποτε φορολογικής δήλωσης και της πληρωμής οποιωνδήποτε οφειλόμενων ποσών, είτε με βάση τις φορολογικές δηλώσεις είτε το τυχόν καθορισθέν από τον Εφορο ποσό πληρωτέου φόρου. 10
Όλες αυτές οι ενέργειες αποτελούν πλέον μέρος μιας ενιαίας διαδικασίας προς λήψη οριστικής απόφασης επί του συγκεκριμένου θέματος που εκφεύγει πλέον της απλής έκφρασης γνώμης και οδηγεί αναπόφευκτα στην παραγωγή έννομων αποτελεσμάτων για το διοικούμενο, συνεπαγομένων άμεση εκτέλεση διά της διοικητικής 15
οδού, αφού υποβλήθηκαν ήδη οι φορολογικές δηλώσεις του και καθορίστηκε το ποσό του πληρωτέου φόρου.

Με βάση τα πιο πάνω απορρίπτω την προδικαστική ένσταση ως ανυπόστατη. 20

Οι πρόνοιες του σχετικού μέρους του Νόμου που αφορά την ουσία της υπόθεσης (παράγραφος (ii) του Παραρτήματος II), έχουν εκτεθεί πιο πάνω. Στο κείμενο αυτό γίνεται αναφορά σε υπηρεσίες μεταφοράς αγαθών εντός της Δημοκρατίας, σε εκτέλεση 25
συμβολαίου για τη μεταφορά τους προς τη Δημοκρατία. Δεν αμφισβητήθηκε το γεγονός ότι στην προκειμένη περίπτωση υπήρχαν συμβόλαια για τη μεταφορά αγαθών προς τη δημοκρατία. Αναμφίβολα οι υπηρεσίες που πρόσφερε η αιτήτρια ήταν σε εκτέλεση τέτοιων συμβολαίων. Στο κείμενο του Νόμου δεν γίνεται κανένας 30
καθορισμός, περιοριστικά, αναφορικά με τα πρόσωπα μεταξύ των οποίων πρέπει να υφίστανται τα συμβόλαια. Δεν απαιτείται όπως η αιτήτρια είναι μέρος του συμβολαίου. Είναι αρκετό οι υπηρεσίες που προσφέρει να παρέχονται προς εκτέλεση συμβολαίου, γενικά, γεγονός που δεν αμφισβητήθηκε. Επομένως βρίσκω ότι η ερμηνεία 35
που δόθηκε στη σχετική διάταξη του Νόμου από τον Υπουργό, με την προσβαλλόμενη απόφασή του, δεν ήταν η ορθή.

Ως αποτέλεσμα, η προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς διαταγή για έξοδα. 40

*Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται
χωρίς έξοδα.*